

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยด้านความรู้โรคเอดส์และการรับรู้สมรรถนะตนเองของครูพี่เลี้ยงที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง กับพฤติกรรมของครูพี่เลี้ยง ในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง โดยแนวคิดทฤษฎีการรับรู้สมรรถนะตนเอง ตามแนวคิดของเบนดูรา การส่งเสริมสุขภาพตามรูปแบบของการส่งเสริมสุขภาพที่เสนอโดยเพนเดอร์ ในการศึกษาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างครูพี่เลี้ยงที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง มุลินธิส่งเสริมพัฒนาบุคคล จำนวน 174 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ความรู้โรคเอดส์ การรับรู้สมรรถนะตนเอง พฤติกรรมของครูพี่เลี้ยงในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไค-สแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูพี่เลี้ยงที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องมีจำนวนร้อยละ 78.2 ที่มีความรู้โรคเอดส์อยู่ในระดับสูง
2. ครูพี่เลี้ยงที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องมีจำนวนร้อยละ 42.0 ที่มีการรับรู้สมรรถนะตนเองอยู่ในระดับสูง
3. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและประสบการณ์การทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของครูพี่เลี้ยงในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) แต่ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของครูพี่เลี้ยงในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง ($p < .05$)
4. ปัจจัยด้านความรู้โรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของครูพี่เลี้ยงในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)
5. การรับรู้สมรรถนะตนเองของครูพี่เลี้ยงที่ดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของครูพี่เลี้ยงในการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

The purpose of this research was to study the relationships among different personal factors, namely age, education, work experience, knowledge of AIDS and self-efficacy of the teaching assistants taking care of pre-school children with HIV/AIDS. The researcher used two theories the first being Bandura's Theory of self-efficacy, and the other Pender's Theory of Health Promotion. The samples of this study were 174 teaching assistants who looked after pre-school children with HIV/AIDS at the Human Resources Development Foundation in Bangkok. Researcher-constructed questionnaires were used to collect data. They consisted of four parts: the respondents'

personal information, their knowledge of AIDS, their self-efficacy assessment and their behaviour when taking care of the pre-school children with HIV/AIDS. The data were analyzed by means of descriptive statistics: frequencies, percentages, means and standard deviation. A Chi-square test and Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient were also employed. The results of the study were as follows:

1. 78.2 percent of the teaching assistants who took care of pre-school children with HIV/AIDS had a high level of knowledge of AIDS;
2. 42.0 percent of the teaching assistants who took care of pre-school children with HIV/AIDS had a high level of self-efficacy;
3. Two personal factors, namely age and work experience, had a significant positive correlation with the behaviour of the teaching assistants who took care of pre-school children with HIV/AIDS ($p < .05$). However, the level of education did not significantly correlate with the behaviour of these teaching assistants ($p < .05$);
4. The teaching assistants' knowledge of AIDS had a significant positive correlation with their behaviour when taking care of the pre-school children with HIV/AIDS ($p < .01$);
5. The teaching assistants' self-efficacy positively correlated with their behaviour in taking care of pre-school children with HIV/AIDS at the statistically significant level of .01 ($p < .01$)